



“Het is ontzettend dankbaar werk”

Al 35 jaar staat voor de SOH het welzijn van ouderen op één

We zijn nog geen vijf minuten onderweg naar SOH-bestuursleden Piet Polstra en Johan Koenjer als we het busje van Stichting Ouderenwerk Heino al tegenkomen. Het bekende busje, zo kunnen we beter zeggen. Want iedere Heinoër zal 'm met gemak wel kennen. Toch?

“Nou, ook na 35 jaar komen er toch nog regelmatig mensen naar ons toe die totaal niet op de hoogte waren van ons bestaan. Ongelofelijk hè?”, zo lacht Piet breed. “Ze zien ons misschien weleens rijden met het busje of de caddy, maar ze realiseren zich dan niet wie we zijn of wat wij doen. ‘Joh, had ik dit maar eerder geweten!’, zeggen ze dan. Of: ‘Doen jullie dat óók nog?’ Want de SOH is inmiddels natuurlijk veel meer dan vervoer alleen.” Daar is geen woord aan gelogen, want hoewel Stichting Ouderenwerk Heino in het dorp vooral zichtbaar is in het vervoer voor 55+’ers en mindervaliden (alle voertuigen zijn geschikt voor rolstoelen!), proberen ze ook op allerlei

andere manieren het welzijn van Heino’sse ouderen te verbeteren. Zo organiseert de stichting biljart, koersbal en eens per maand eten voor ouderen, hebben ze een klussendienst voor mensen die hulp nodig hebben bij allerlei kleine klusjes én zijn ze sinds kort eigenaar van acht AED’s die ze hebben overgenomen van het opgeheven EHBO Heino. “We vonden het heel belangrijk om ons dorp de komende tien jaar te verzekeren van AED’s”, zo vertelt Johan daarover. “Samen met het Dorpshuis en Stichting Reanimatie Onderwijs Salland organiseren we ook herhalingslessen. De SOH verstrekt een kwitantie voor de kosten van deze lessen en deze kunnen de

deelnemers bij de meeste zorgverzekeraars inleveren om de kosten te laten vergoeden.” Piet knikt: “We proberen te helpen waar we kunnen. Zo hadden we in het verleden ook het Computercafé. Daar leerden we ouderen om met computers, tablets, Word en Excel om te gaan. Ik zeg weleens gekkerend: we hebben heel ouder Heino de eerste digitale beginselen geleerd, haha! De nieuwe generatie senioren is digitaal al veel beter onderlegd, dus op den duur was het café niet meer nodig.”

De SOH werd in 1988 opgericht door een clubje Heinoërs dat zich graag wilde inzetten voor ouderen in het dorp. Piet en

Johan raakten zelf in 2012 en 2014 betrokken bij de stichting. “Mijn buurman Ben was jarenlang voorzitter van de SOH. Eigenlijk zonder dat ik dat wist”, zo vertelt Piet. “Op een gegeven moment vroeg hij of ik al had nagedacht over wat ik wilde gaan doen na mijn pensioen. Ik was daar op dat moment nog niet mee bezig. Een tijdje later vroeg hij het weer en toen ben ik chauffeur geworden. Waarom? Vooral omdat ik het fijn vind om mensen te kunnen helpen. Het is ontzettend dankbaar werk. Inmiddels ben ik naast (reserve) chauffeur ook al negen jaar penningmeester van de stichting.” Ook Johan begon jaren geleden als chauffeur. Hij belandde door een reorganisatie middenin de financiële crisis thuis.

“Ik was bijna 60 dus ik wist heel goed dat het moeilijk zou worden om weer aan het werk te gaan. Ik voelde daarom heel erg de behoefte om iets anders op te pakken. Je kan wel drie keer per week je tuin schoffelen, maar ik wilde iets doen waarmee ik mensen kon helpen. De SOH sprak me daarin heel erg aan, vooral door

de contacten die je opdoet. Vroeger liep ik met mijn vrouw over straat en begroette zij iedereen terwijl ik dacht; wie zijn dit allemaal? Nu is het juist andersom, haha! Inmiddels ben ik bestuurslid en coördinator planning vervoer. Het leukste? Dat je iets kan betekenen voor andere mensen. En de waardering die je daarvoor krijgt. Een simpel kaartje tijdens kerst bijvoorbeeld. Dat maakt mij echt blij.”

Extra mensen

De chauffeurs van de SOH vervoeren op jaarbasis maar liefst 7800 personen. Een prachtig aantal, maar de stichting loopt nu tegen een grens aan. Johan: “Onze auto’s moeten natuurlijk wel bemand worden. We zitten momenteel namelijk op een minimum qua vrijwilligers. Dat maakt het plannen lastig. Vooral tijdens de vakantieperiodes, als meerdere chauffeurs voor een langere tijd niet in te zetten zijn. Eigenlijk zijn we wel drie of vier extra mensen nodig. Oh, en ik zou ook heel graag vrouwen willen aanmoedigen om zich aan te melden!” Piet

vult aan: “Een stichting als deze valt of staat met gemotiveerde mensen. We hebben zo’n dertig fantastische vrijwilligers, maar wat Johan zegt: extra mensen zijn zeker welkom!”

En verder? Heeft de stichting nog grote plannen of dromen? De twee lachen: “Dromen genoeg, haha! De komende jaren willen we graag onze voertuigen vervangen, dus daar ligt nu eerst de focus op. Maar daarnaast zijn we ook altijd aan het kijken wat we nog meer kunnen doen om de ouderen in ons dorp te helpen. Zo hebben we er weleens aan gedacht om eens in de maand op zondagmiddag uitjes te organiseren voor mensen die alleen zijn. Voor hen is de zondag namelijk vaak een hele lange, vervelende dag. Het idee is heel mooi, maar ja: dan hebben we óók in het weekend chauffeurs nodig. Voor nu zijn we in ieder geval druk genoeg met alles wat we al doen en willen we dat vooral zo goed mogelijk voortzetten.”

Meer weten? Kijk op ouderenwerkheino.nl!